

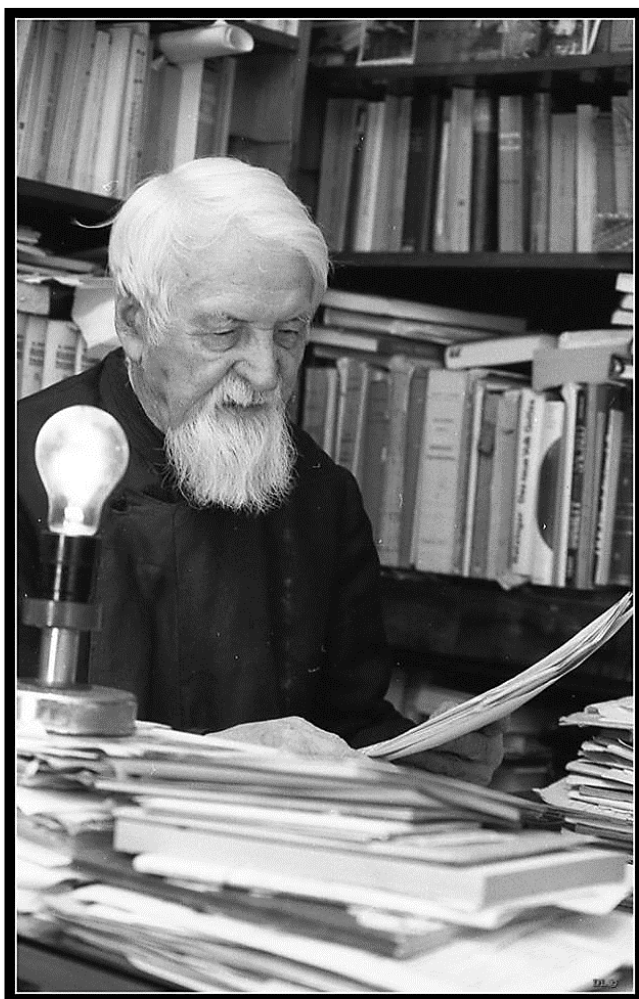
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Fără voia lui Dumnezeu nici nu ne îmbolnăvim, nici nu murim.”

– Sfântul Iosif Isihastul

Nr. 342 / 7 iunie 2020

**PĂRINȚELE
DUMITRU STĂNILOAE**

1903 – 1993

SFÂNTA TREIME

Dacă ființa dumnezeiască ar fi într-o unică Persoană, n-ar fi bună sau iubitoare din eternitate, deci n-ar fi dumnezeiască. Dar și dacă ar fi într-o mulțime de Persoane, valoarea lor, demnă de iubire și capabilă de iubirea infinită, s-ar relativiza, deci nici această mulțime n-ar fi dumnezeiască. Numai existând în trei Persoane, aceste trei Persoane sunt dumnezeiești, pentru că au o valoare și o relație între ele care le face demne și capabile de iubirea absolută. Și sunt așa, pentru că sunt așa de prezente una în alta, încât în fiecare e văzut Dumnezeu întreg, nefiind deci trei Dumnezei. Față de ideea că Dumnezeu nu poate fi deci o unică Persoană, vom spune, întemeiați pe Sfinții Părinți, următoarele: un dumnezeu monopersonal n-ar fi nici

persoană, nici Dumnezeu. I-ar lipsi desăvârșirea. Atotputernicia lui n-ar fi unită cu bunătatea sau cu iubirea. Și ce ar mai fi aceasta atotputernicie, o dată ce ar fi un despot incapabil de o legătură iubitoare cu alte forme de existență? În acest caz ce l-ar mai îndemna să creeze o altă formă de existență, pe cea din nimic, dacă nu s-ar vedea în aceasta chiar o incapacitate de a o crea? Căci ce l-ar îndemna să voiască o comuniune cu sine a unei existențe create în timp?

De aceea, Sfinții Părinți au combătut în mod hotărât ereziile: ariană și pnevmatomahă, care negau dumnezeirea Fiului și Sfântului Duh, și care, cu pretextul că resping un politeism, declarau pe Fiul și pe Duhul Sfânt creaturi, mai precis niște prime creaturi

Astfel, Dumnezeu nu poate fi nici o singură Persoană, pentru că ar fi lipsit de comuniunea iubirii, nici o mulțime de persoane. Căci, în acest caz, aceste persoane ar fi mărginite și nu s-ar putea cuprinde toate în fiecare persoană. Deci, nu putem vorbi decât de un singur Dumnezeu, dar întreit în Persoane, pentru că acesta de fapt este un unic Dumnezeu prin unitatea de ființă și de iubire nemărginită ce-I este proprie prin relația de Tată și Fiu uniți în Duhul Sfânt.

Iisus Hristos spune aceste lucruri în multe feluri, mai ales în Evanghelia după Sfântul Ioan. De pildă, răspunzând la întrebarea lui Filip: „*Arată- ne nouă pe Tatăl*”, El zice: „*Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl.. Nu crezi tu că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl este întru Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le vorbesc de la Mine, ci Tatăl – Care rămâne întru Mine – face lucrările Lui. Credeți Mie că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl întru Mine*” (Ioan 14, 9- 11). Fenomenul acesta îl tratăm în parte și noi, deși suntem făpturi create, mărginite, dependente, arătând însă că nu ne putem împăca cu nemărginirea. Când vorbește copilul, el simte că prin el vorbește și mama. Și nu numai el simte aceasta. Ci și cei ce cunosc și copilul și mama. Cei apropiați sufletește nu vorbesc în mod izolat. Dar și faptele lor se află într-o anumită comuniune. Tatăl vede în fapta vrednică a fiului și fapta sa.

Numai pentru că este un Tată, Care are din veci un Fiu, a creat Dumnezeu și o categorie de făpturi căreia să-i arate o iubire asemenea celei dintre El și Fiul Său și pe care Tatăl și Fiul Său să o ajute să se înalțe la iubirea față de Tatăl, asemenea Fiului, și la iubirea frățească față de Fiul, ca și la iubirea frățească între ele. De aceea

Fiul a avut o lucrare mai apropiată în crearea lumii și a oamenilor din ea, dar și când aceștia s-au depărtat de această calitate a lor. Nu poate fi o existență supremă și fără de început ca model și țintă mai înaltă pentru oameni ca un astfel de Dumnezeu. Părinții Bisericii spun că, dacă n-ar fi un Fiu al lui Dumnezeu de-o-ființă cu Tatăl, Tatăl n-ar fi binevoit să creeze pe oameni ca pe niște fii asemănători Fiului Unul- Născut pe care să-i iubească și care să-L iubească, și, nefiind acest Fiu, n-ar fi fost cineva care, din iubire față de Tatăl, să voiască să se creeze și alți fii care să iubească pe Tatăl asemenea Lui.

Dar dacă aceștia doi n-ar avea pe un al treilea tot atât de nemărginit și de exclusiv, pe care să-L iubească împreună, ar lipsi ceva care îi unește și în altă formă pe cei doi. Dar acest al treilea nu poate fi împreună Născător cu Tatăl al Fiului, nici împreună Născut al Fiului cu Tatăl. El nu poate fi un alt Fiu al Tatălui, sau un alt Tată al Fiului. Ci este Cineva care reprezintă atenția sau iubirea Tatălui față de Fiul și răspunsul iubirii Fiului, ca Fiu, față de Tatăl. El îi unește pe amândoi prin atenția reciprocă ce sporește iubirea între Ei, care-I întărește în calitatea lor de Tată și de Fiu. El

pornește de la Tatăl, ca Tată, spre Fiul, ca afecțiune de Tată și, ajuns în Fiul, se întoarce ca afecțiune sporită a Fiului față de Tatăl.

Aceasta îi unește în mod desăvârșit în ființă și în iubire, făcând pe fiecare Dumnezeu deplin, dar nu trei Dumnezei, nefiind despărțiți în nici un fel în ființă și în iubire

Sursa: **Preotul Profesor Dumitru Stăniloae**, *Sfânta Treime sau La început a fost iubirea*, Editura Institutului Biblic

ARHIMANDRIT SOFIAN BOGHIU

1912 - 2002

DESPRE GÂNDURI

Cum să scăpăm de gândurile rele?

Cu efort personal, adică să le alungi. Cum le alungi? Deschizi o carte, un album, te uiți la un obiect, începi să te gândești la el, să rupi gândul cel păcătos. Nu poți așa ușor, atunci trebuie să te căiești mai mult: „*Doamne, sunt înaintea Ta, Care le știi pe toate și mă vezi așa cum sunt. Ajută-mă, Doamne, să alung acest nor de gânduri din viața mea!*” și se întâmplă ceva atunci. Dar trebuie să fii plin de căință și de voință ca să te scuturi, să te

cureți de aceste gânduri nemernice.

Dacă Rugăciunea inimii nu reușește, este bine să continuăm, adică să o spunem mecanic?

Nu este bine să o spunem mecanic, fiindcă asta înseamnă că suntem nesinceri cu noi înșine. În Rugăciunea inimii este angajat Domnul Iisus Hristos față de noi. Și atunci este foarte folositor să ne rugăm cu atenție la fiecare cuvânt pe care îl spunem înaintea lui Dumnezeu. Și chiar dacă nu avem răspunsul imediat, trebuie să avem răbdare și trebuie să știm că răspunsul la Rugăciunea inimii este acela clasic de coborâre a minții în inimă. Adică ceea ce gândești,

aceea să și simți. Dacă spui cu atenție rugăciunea, faptul că tu chemi numele lui Iisus Hristos în viața ta, aceasta te ajută mult; îți dă spor de credință, spor de evlavie, spor de omenie, spor de întoarcere către tine. Pentru că e vorba de numele lui Iisus, care este un nume plin de putere. Chemat în noi, lucrează. Până să se coboare mintea în inimă este un drum mai lung, dar, chemându-l totuși cu atenție, cu luare-aminte și cu smerenie, acest nume lucrează în noi și ne ajută să sporim duhovnicește.

Sursa: **Părintele Sofian**, *Smerenia și dragostea, însușirile trăirii ortodoxe*, Editura Doxologia

PROGRAMUL LITURGIC

Luni <i>8 iunie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfânta Treime
Sâmbătă <i>13 iunie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>14 iunie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Evrei 11, 33-40; 12, 1-2; Ev. Matei 10, 32-33; 37-38 și 19, 27-30; glas 8 → Duminica întâi după Rusalii (a Tuturor Sfinților)

*Slujbele se transmit **ÎN DIRECT** prin intermediul paginii noastre web: sfantul-ilie.ro.

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală